

559

UCHWAŁA Nr 269 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 2 czerwca 1956 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w centralnych laboratoriach.

§ 1. 1. Wynagrodzenie zasadnicze pracowników technicznych zatrudnionych w centralnych laboratoriach ustala się w zależności od stopnia posiadanych kwalifikacji, jak następuje:

	miesięcznie złotych	
	od	do
1) posiadający ukończone studia wyższe i co najmniej 7-letnią praktykę w zakładzie produkcyjnym bądź w placówce naukowo-badawczej	1.750	2.050
2) posiadający ukończone studia wyższe i co najmniej 5-letnią praktykę w zakładzie produkcyjnym bądź w placówce naukowo-badawczej	1.500	1.750
3) posiadający ukończone studia wyższe i co najmniej 3-letnią praktykę w zakładzie produkcyjnym bądź w placówce naukowo-badawczej	1.300	1.500
4) posiadający ukończone wyższe studia	920	1.300
5) technik posiadający ukończone technikum i co najmniej 4-letnią praktykę na stanowisku technika	1.000	1.300
6) technik posiadający ukończone technikum	700	1.000
7) laborant, kreślarz posiadający ukończoną szkołę zawodową i co najmniej 4-letnią praktykę	800	1.100
8) laborant, kreślarz posiadający ukończoną szkołę zawodową	650	800

2. Posiadanie wymaganego przepisami ust. 1 stopnia kwalifikacji w zakresie wykształcenia uzasadnić można dowodem ukończenia zakładu, kursu lub studiów uznanych przez właściwe władze za równorzędne z wymienionymi w przepisach ust. 1 lub też złożenia egzaminu określonego przez właściwe władze.

3. Wynagrodzenie przewidziane w ust. 1 przysługuje pracownikom technicznym zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy.

4. Pracownikom technicznym, zatrudnionym w niepełnym wymiarze czasu pracy, odpowiadającym połowie etatu, przysługuje wynagrodzenie w wysokości połowy stawki wymienionej w ust. 1.

§ 2. 1. Pracownikami technicznymi w rozumieniu uchwały są pracownicy działalności podstawowej zatrudnieni w pracowniach i na stanowiskach pracy (w sekcjach) planowania badań oraz dokumentacji i informacji naukowo-technicznej, o ile posiadają kwalifikacje określone w § 1, jak również pracownicy zatrudnieni na stanowiskach pracy (w sekcjach) inwestycji i zaopatrzenia materiałowego, o ile posiadają kwalifikacje inżyniera lub technika.

2. Pracownikami administracyjnymi w rozumieniu uchwały są pracownicy zatrudnieni na stanowiskach pracy (w sekcjach) nie wymienionych w ust. 1.

§ 3. 1. Ustala się dodatki za kierownictwo określone w stosunku procentowym do wynagrodzenia zasadniczego dla pracowników technicznych zajmujących następujące stanowiska:

- 1) kierownik centralnego laboratorium 30%,
- 2) zastępca kierownika centralnego laboratorium 20%,
- 3) kierownik pracowni, sekcji lub warsztatu zatrudniających co najmniej 5 pracowników 15%.

2. W wyjątkowych uzasadnionych przypadkach właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) może przyznać dodatek za kierownictwo pracownikowi kierującemu pracownią, sekcją o obsadzie mniejszej aniżeli przewidziana w ust. 1 pkt 3, jednakże co najmniej 3-osobowej.

§ 4. Właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) może w ramach zatwierdzonych kredytów przyznać pracownikowi technicznemu z tytułu szczególnych osiągnięć w pracy badawczej dodatek w wysokości nie przekraczającej 30% wynagrodzenia zasadniczego.

§ 5. 1. Robotnicy zatrudnieni w centralnych laboratoriach otrzymują następujące wynagrodzenie godzinowe:

Lp.	Kwalifikacje	Stawka za 1 godzinę złotych
1.	Robotnik wysokowykwalifikowany wykonujący samodzielnie skomplikowane i precyzyjne roboty	5,00 — 6,00
2.	Wykwalifikowany robotnik wykonujący pod nadzorem skomplikowane i precyzyjne roboty	3,60 — 4,60
3.	Robotnik	2,60 — 3,20
4.	Uczeń	2,60

2. Robotnik pracujący, a ponadto nadzorujący i organizujący pracę brygady, otrzymuje dodatek w wysokości 20% stawki godzinowej.

3. Za wykonanie prac w terminie i w dobrej jakości robotnicy o kwalifikacjach wymienionych w pkt 1 lp. 1 — 2 mogą otrzymać premię w wysokości do 25% stawki podstawowej.

4. O wysokości premii i jej przyznaniu decyduje kierownik jednostki nadrzędnej na wniosek kierownika centralnego laboratorium.

§ 6. 1. Pracownikom technicznym i robotnikom, którzy wykonują pracę w warunkach szczególnie szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, może być przyznany dodatek specjalny w wysokości od 10 do 30% wynagrodzenia zasadniczego.

2. Szczegółowe wykazy prac, o których mowa w ust. 1, oraz wysokość procentową dodatku, zależną od stopnia szkodliwości i uciążliwości pracy, określają właściwi ministrowie w drodze zarządzeń wydanych w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów, Ministrem Zdrowia i Centralną Radą Związków Zawodowych.

§ 7. 1. W razie wykonywania przez pracowników technicznych i robotników pracy w warunkach szkodliwych dla

zdrowia mogą do tych pracowników mieć odpowiednie zastosowanie przepisy ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o skróconym czasie pracy szczególnie uciążliwej lub wykonywanej w szkodliwych warunkach (Dz. U. Nr 20, poz. 174), a także przepisy art. 10 ustawy o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu w brzmieniu ustawy z dnia 20 marca 1950 r. (Dz. U. Nr 13, poz. 123).

2. Skrócenie czasu pracy w trybie ust. 1 nie wyklucza możliwości przyznania dodatku specjalnego przewidzianego w § 6.

§ 8. 1. Pracownicy techniczni są pracownikami o niestandardnym czasie pracy i nie mogą być wynagradzani za pracę wykonywaną poza normalnymi godzinami pracy.

2. Robotnicy są pracownikami o normowanym czasie pracy i mają prawo do dodatku za pracę w godzinach przekraczających tygodniowy wymiar czasu pracy, określony w ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1933 r. Nr 94, poz. 734 z późniejszymi zmianami). Dodatki za pracę w godzinach nadliczbowych wypłaca się według art. 16 powołanej ustawy. Ilość godzin nadliczbowych na 1 robotnika nie może przekraczać 120 godzin w stosunku rocznym.

3. Za dyżury niezbędne do wykonania prac badawczych, a trwające nieprzerwanie co najmniej 4 godziny poza czasem normalnej pracy, pracownicy techniczni otrzymują wynagrodzenie dodatkowe w wysokości jednej stosedemdziesiątej piątej części otrzymywanego miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego za każdą godzinę dyżurów.

4. Robotnicy zatrudnieni w centralnych laboratoriach mają prawo do urlopów wypoczynkowych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1949 r. Nr 17, poz. 365 z późniejszymi zmianami). Robotnicy, którzy przed wejściem w życie niniejszej uchwały korzystali z dłuższego wymiaru urlopu wypoczynkowego, zachowują dotychczasowe uprawnienia w zakresie urlopu wypoczynkowego na okres pracy w danym centralnym laboratorium.

§ 9. 1. Wynagrodzenie pracowników administracyjnych ustala się w zależności od stopnia posiadanych kwalifikacji, jak następuje:

Lp.	Stanowisko	Symbol funkcji	Kwalifikacje	Miesięcznie złotych od do
1	Kierownik sekcji	K	1) wyższe wykształcenie, 2 lata praktyki w administracji 2) średnie wykształcenie zawodowe lub ogólnokształcące 2 lata praktyki w administracji	1.300 1.700
2	Starszy księgowy pełniący obowiązki głównego księgowego	K	1) średnie wykształcenie zawodowe lub ogólnokształcące 2 lata praktyki w księgowości 2) ukończony kurs księgowości z wiadomościami na poziomie średniej szkoły zawodowej, 3 lata praktyki w księgowości	1.100 1.500
3	Księgowy	W	1) średnie wykształcenie zawodowe lub ogólnokształcące 1 rok praktyki w księgowości 2) ukończony kurs księgowości z wiadomościami na poziomie średniej szkoły zawodowej, 2 lata praktyki w księgowości	900 1.200
4	Starszy referent	W	średnie wykształcenie zawodowe lub ogólnokształcące 3 lata praktyki w administracji	800 1.200

Lp.	Stanowisko	Symbol funkcji	Kwalifikacje	Miesięcznie złotych od do
5	Referent	W	1) średnie wykształcenie zawodowe lub ogólnokształcące 1 rok praktyki w administracji 2) wykształcenie podstawowe 2 lata praktyki w administracji	700 900
6	Kasjer	W	1) średnie wykształcenie zawodowe lub ogólnokształcące 1 rok praktyki w służbie finansowo-księgowej 2) wykształcenie podstawowe, 2 lata praktyki w służbie finansowo-księgowej	800 1.100
7	Kontysta	W	1) ukończony kurs księgowości 2) 1 rok praktyki w księgowości	700 800
8	Maszynistka	W	wykształcenie podstawowe, umiejętność pisania na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę	750 950
9	Kancelista	P	wykształcenie podstawowe	600 700

2. Właściwy minister może w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów uzupełnić nomenklaturę stanowisk objętą ust. 1 oraz wprowadzić nowe stanowiska do odpowiedniej pozycji tabeli płac.

§ 10. 1. Pracownicy, którym zgodnie z niniejszą uchwałą przysługiwałoby wynagrodzenie niższe od otrzymywanego na podstawie dotychczasowych przepisów, otrzymują przez czas pozostawania na dotychczasowym stanowisku dodatek wyrównawczy do poziomu wynagrodzenia dotychczas przez nich pobieranego.

2. Pracownikom premiowanym, zatrudnionym w dniu wejścia w życie uchwały, przysługuje wynagrodzenie łączne netto (wynagrodzenie zasadnicze wraz ze wszystkimi przysługującymi dodatkami) nie niższe od dotychczasowego wynagrodzenia netto (wynagrodzenie zasadnicze wraz z przeciętną premią otrzymaną w 1955 r., otrzymywanym dodatkiem

funkcyjnym, lokalnym i specjalnym oraz ekwiwalentem za deputat węglowy lub branżowy).

§ 11. Za konkretne osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej, wykonywania prac w należytej jakości i określonym terminie pracownikom technicznym i robotnikom mogą być przyznane nagrody w wysokości nie mniejszej niż 300 zł, lecz nie przekraczające 100% zasadniczego wynagrodzenia miesięcznego danego pracownika, a w ciągu roku 300% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

§ 12. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz właściwym ministrom.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz